

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 10. ledna 2019 –
Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures**

(Věc C-17/19)

(2019/C 103/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures

Předběžná otázka

Musí být článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ⁽¹⁾, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 ⁽²⁾ ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005 ⁽³⁾, a článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁴⁾ ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vykládány tak, že osvědčení E 101 vydané institucí určenou příslušným orgánem členského státu ve smyslu čl. 14 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 1408/71 ve znění změněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, nebo osvědčení A1 vydané podle čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení je závazné pro soudy členského státu, v němž se práce provádí, za účelem určení použitelných právních předpisů nikoliv pouze v systému sociálního zabezpečení, ale také v pracovním právu, pokud tato právní úprava definuje povinnosti zaměstnavatelů a práva zaměstnanců, takže na konci kontradiktorního řízení mohou soudy odmítnout uvedená osvědčení pouze tehdy, pokud z posouzení důkazů shromážděných v průběhu vyšetřování, z nichž lze odvodit, že tato osvědčení byla získána nebo byla uplatněna podvodně a že k tomu vydávající instituce nepřihlédla, soudy v přiměřené lhůtě určí podvod, jehož objektivní stránka spočívá v nesplnění podmínek stanovených v některém z ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, a subjektivní stránkou je úmysl obviněné osoby obejít podmínky pro vydání takového osvědčení nebo se jim vyhnout s cílem získat s tím spojenou výhodu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 74, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, kterým se mění a aktualizuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. 1996, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 117, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 284, s. 1.